

Vybrali jsme z Vašich dopisů

Vážení čtenáři,

děkujeme za všechny dopisy, které nám posíláte. Využijte k tomu e-mail regenerace@regenerace.cz. Tentokrát uveřejňujeme ohlédnutí Renáty Kiary Vargové, která v Kutné Hoře navštívila konferenci věnovanou elementu vzduchu.

VZDUCH JAKO INTIMNÍ PROSTOR

Dýchání bereme zpravidla jako samozřejmou a nevědomou záležitost. Přitom bez vzduchu, respektive kyslíku v něm obsaženém, člověk nepřežije ani několik minut. I ono pořekadlo „*Jsi pro mě vzduch*“ nás činí bezvýznamnými. Důležitosti tohoto živlu se věnovala Konference o vzduchu, která se konala v polovině května ve Vinných sklepečích Kutná Hora.

Konference s názvem *Vzduch, hmota i duch* volně navázala na loňské setkání, které se věnovalo živlu vody (REGENERACE 8/2016). Hned úvodu zaznělo, že by to neměla být klasická statická konference, kdy přednášející něco vykládá, ostatní poslouchají nebo spí. Vzduch je temperamentní, živý, sangvinický živul, a stejně taková by měla být i konference, měla by komunikovat prostřednictvím imaginací, obrazů, poselství a vést posluchače k hlubšímu zamyšlení. A tak se také stalo. Na vše dohlížela holubice v podobě symbolu Ducha svatého, umístěná v čele konferenčního sálu kláštera svaté Voršily, kde Vinné sklepy Kutná Hora sídlí.

V širších souvislostech

Konferenci uvedl starosta Kutné Hory Martin Starý – a kupodivu nehovořil o místu, které spravuje, ale o tom, že bychom neměli vidět jen to, co se děje u nás doma, ale vnímat širší souvislosti. Vzduch je element, který spojuje všechno a všechny na Zemi, prostupuje každým z nás při nádechu a výdechu a představuje velmi jemný a intimní prostor, který

všichni společně sdílíme. Každá naše iniciativa má vliv na všechny a na všechno okolní na Zemi. Martin Starý připomenul, že každý jedinec může udělat něco pro zlepšení života na Zemi, ať už umírněnější spotřebou, cíleným odmítáním nezdravých, nebo neekologických potravin, nyní aktuálně je například vhodné nekupovat potraviny s využitím palmového oleje. „Dělal jsem si malou anketu ve městě a zjistil, že to, že hoří deštné pralesy, většinu místních obyvatel nezajímá,“ vypráví trochu smutně starosta Kutné Hory a dodává, že lidé jsou tak zavaleni vlastními problémy, že na to, aby vnímali, co se děje kolem nich, nemají zpravidla kapacitu, což je politováníhodné.

Konference i její účastníci ožili, když se sálem kláštera svaté Voršily rozezněly klavíry, na který zahrál ředitel Vinných sklepů Kutná Hora Lukáš Rudolfský. Uměleckým recitačním projevem ho doprovázel Jaroslav Lenhart. Následoval velmi zajímavý příspěvek Radomila Hradila, který názorně ukazoval, kde všude je vzduch vidět, jeho proudění, v podobě větru, kouře, dýmu, měnících se tvarů mraků na obloze. Vítr čechrá vlasy, rozhoupává pavoučí síť, pomáhá roznášet semena rostlin, naši bychom mnoho dalších důkazů proudění. Radomil Hradil však také zdůrazňuje, že vlivem racionálního myšlení jsme přestali vnímat vzduch jako něco posvátného. Dýcháme automaticky, ani to nevnímáme.

Přítom se jedná o něco, na čem závisí náš život, ať už v podobě prvního nádechu nově narozené bytosti, anebo když umělec vdechne život svému dílu.

Řada domorodých kmenů kouří dýmky míru, častěji je nazývají posvátnými dýmkami. Tabákový kouř je obětí, která se zvolna nese vzhůru. Nám by možná stačilo, kdybychom se alespoň jednou za den vědomě nadechli a uvědomili si při tom krásu češtiny, kdy slovo vzduch, je možné chápat jako vzestoupivší duch.

Jiří Glabazňa, který pracuje v Lázních Jeseník, všem přítomným ukázal, jak svou práci i tamní vzduch miluje. Vnímá léčbu zdravým vzduchem jako nehmotné kulturní dědictví. Vzpomínal na počátky lázeňství, kdy pacienti pobíhali po jesenických kopcích s prostěradly a pozorovali, jak je nadouvá vítr. Vzdušné koupele přinášely radost a zdraví tělu i duchu.

Vidět vzduch je tajemstvím života

Z úplně opačného konce, tedy od nezdravého vzduchu, se odvíjel příspěvek Vladimíra Burdy, který poukazyval na velmi špatnou kvalitu ovzduší v části Ostravy, v Radvanicích. Do této části krajského města vanou větry z nedalekého hutního kolosu Mittal Steel. Účastníci konference viděli celou řadu fotografií z různých ročních období, na každé z nich byl valící se dým, spad, smog, mlha. Vladimír Burda si posteskl, že o špatné kvalitě ovzduší se stále diskutuje, ale ke zlepšení nedochází.

Jaroslav Rožnovský z Masarykovy univerzity v Brně poté hovořil o fyzikálních vlastnostech vzduchu, jeho složení, proudění, o významu iontů ve vzduchu. Také vyzval k otužování vzduchem, zdůraznil, jak je zdravé spát v chladnějším prostředí. Dopolední blok jsme zakončili úžasným vláním. Dostali jsme dlouhé hedvábné šály a ve dvojicích jsme jimi mávali a pozorovali, jak se nadouvají vzduchem, jak jimi proudí a pohrává s nimi. Bylo to ladné a radostné vlání.

Později přišel na řadu příspěvek Jaroslava Lenharta, ředitele Svobodného statku na soutoku, který hovořil o významu vzduchu v zemědělství. Nejzajímavější na tom byly pasáže, které se věnovaly práci na poli s radostí, vděčností a optimismem. „Jeden z nejkrásnějších obrazů venkova je ten, kdy prostý lid pracuje na poli a zpívá radostné písně, aby byla bohatá úroda,“ řekl Jaroslav Lenhart. Podle jeho slov se ze zemědělství vytratila radost, spiritualita,

Kdo za tím vším je

Organizátorem a hostitelem konference byly Vinné sklepy Kutná Hora, s. r. o. Ředitel, Lukáš Rudolfský je charismatický muž, který do soudobého zemědělství přináší duchovní rozměr. Kromě toho však slaví úspěchy i ve světě hmotném, což dokládá skutečnost, že se letos stal Nejlepším sedlákem roku PRO-BIO Svazu ekologických zemědělců. Toto ocenění získalo vinařství za příkladné komplexní pojetí ekologicky hospodařícího zemědělského podniku, se kterým souvisí široké spektrum aktivit, jež se rozvinuly za 15 let jeho existence. Tento titul každoročně uděluje PRO-BIO Svaz ekologických zemědělců. „Navazujeme na dlouholetou tradici pěstování a výroby vína ve zdejších regionu,“ říká Lukáš Rudolfský, syn zakladatele společnosti Vinné sklepy Kutná Hora, s. r. o., a dodává: „Dali jsme si do vínku obnovit zašlou slávu pěstování révy vinné na Kutnohorsku.“ A úkol to byl zavazující. Vždyť první písemná zmínka o vinařství na Kutnohorsku se nachází už v Kosmově kronice – z roku 1101 ve spise o Malíně. Poté se na Kutnohorsku vinaření věnovaly především církevní řády, např. cisterciáci,

kteří se zde usadili roku 1142 a začali pěstovat mj. i odrůdu Rulandské modré, jež roste na vinicích i ve 21. století. Kromě vinohradů hospodaří oceněná společnost na 30 hektarech pastvin, kde se pase početné stádo ovcí. Statek se snaží být samostatným celkem, proto na 3,66 hektaru orné půdy pěstuje základní obiloviny i zeleninu a ze 1,3 hektaru sadů sklízí ovoce.

Podnik je jako jeden ze čtyř v České republice držitelem certifikátu biodynamického zemědělství DEMETER. Tomu odpovídá také přístup při zpracování vína. Místní vinaři do moštů nepoužívají výživu ani umělé kvasinky, kvašení není řízené. „Veškeré procesy probíhají spontánně, přirozenou cestou, tak aby se ve vínech zobrazily skutečné půdní a klimatické podmínky vinice v daném roce,“ vysvětluje Lukáš Rudolfský. Lahvování probíhá většinou bez filtrace, tak aby si vína zachovala maximum zdraví prospěšných látek. Vína z Kutné Hory jsou pravidelně zastoupena v Národním salonu vín České republiky. Pro rok 2017 obdržela stříbrnou medaili dvě z nich: Cabernet cortis – výběr z bobulí 2015 a Rulandské modré – kabinetní víno 2015.

spojení se živly, a hlavně vděčnost. A to je právě ta substance, kterou by měl vzduch nést, hlubokou vděčnost vůči životu.

Vděčnost, která se nese éterem

Předposlední příspěvek pojal Tomáš Škrdlant, publicista a spoluautor knihy *Skrytá pravda Země*, jako poctu zivlu vzduchu, a závěr konference patřil zamýšlení Aleše Svobody nad tím, že vzduch je vlastně

mostem k duchovnímu životu. Tento příspěvek byl plný přirovnání a alegorií a nedá se představit souvislým textem. Přináším tedy alespoň několik vět k zamýšlení: modré nebe nabádá k pokoře a vděčnosti, v pohledu na nebe je přítomná jemnost, vyzývá k duchovnosti, ale přináší i naději, spojením vody a vzduchu vznikají oblaka, která mnohdy k lidem promlouvají prostřednictvím různých tvarů, můžeme z nich číst četná poselství, pohled směrem k nebi může přinášet propojení s duší. Modrá barva je barvou našeho duchovního domova.

Na konci konference jsme se shromáždili v kapli svatě Voršily, kde jsme si společně zazpívali a spojením rukou v kruhu vyjádřili vděčnost za krásně prožitý den.

Renáta Kiara VARGOVÁ